

Joi, 31 ianuarie 2008

21. își exprimă sprijinul față de toate forțele politice democratice și societatea civilă, în special față de asociațiile de femei și studenți care manifestă pașnic în Iran pentru democrație și drepturile omului, în ciuda represiunii crescânde;

22. speră ca autoritățile iraniene să își exercite responsabilitatea pentru procedura de verificare a candidaților la viitoarele alegeri naționale, astfel încât să garanteze niște alegeri libere și corecte;

Privind relațiile UE-Iran

23. subliniază că posibila viitoare încheiere a unui Acord comercial și de cooperare între Iran și UE depinde de îmbunătățirea substanțială a situației drepturilor omului în Iran, precum și de cooperarea deplină a acestuia cu AIEA și garanțiile obiective privind natura pașnică a programului său nuclear;

24. ia act de decizia Comisiei Britanice de Apel pentru Organizațiile interzise, din 30 noiembrie 2007, prin care s-a solicitat ministrului britanic de interne să elimine imediat organizația Mujahedinii Poporului din Iran de pe lista organizațiilor interzise;

25. ia act de hotărârea Tribunalului de Primă Instanță a Comunităților Europene din 12 decembrie 2006 ⁽¹⁾;

26. invită Comisia să prezinte o comunicare privind situația și perspectivele relațiilor UE-Iran și îndeamnă ambele părți să reia dialogul privind drepturile omului, în paralel cu negocierile pentru un Acord comercial și de cooperare, care ar putea fi încheiat dacă Iranul face progresele necesare în domeniul drepturilor omului și al problemei nucleare;

27. invită Comisia să instituie o delegație în Iran pentru a promova dialogul cu autoritățile și societatea civilă și pentru a intensifica contactele, în special în ceea ce privește ajutorul acordat refugiaților și lupta împotriva traficului de droguri;

*
* *

28. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Înaltului Reprezentant pentru PESC, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Secretarului General al ONU, președinții Consiliului de Securitate al ONU, a Adunării Generale a ONU, a Consiliului ONU pentru Drepturile Omului, Președintelui Curții Supreme de Stat din Iran, precum și Guvernului și Parlamentului Republicii Islamice Iran.

⁽¹⁾ Cauza T-228/02, Rec. 2006, p. II-4665.

Rezultatele Conferinței privind schimbările climatice (Bali)

P6_TA(2008)0032

Rezoluția Parlamentului European din 31 ianuarie 2008 privind rezultatul Conferinței de la Bali privind schimbările climatice (COP 13 și COP/MOP 3)

(2009/C 68 E/03)

Parlamentul European,

— având în vedere cea de-a treisprezecea Conferință a părților (COP 13) participante la Convenția cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice (UNFCCC) și cea de-a treia Conferință a părților ce servește drept Reuniune a părților participante la Protocolul de la Kyoto (COP/MOP 3), ce a avut loc în Bali, Indonezia, între 3 și 15 decembrie 2007,

— având în vedere concluziile celui de-al 4-lea Raport de evaluare (RE4) al Comisiei interguvernamentale pentru schimbările climatice (CISC), publicat în Valencia, Spania, la 17 noiembrie 2007,

Joi, 31 ianuarie 2008

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind schimbările climatice, în special Rezoluția din 15 noiembrie 2007 privind limitarea schimbărilor climatice globale la 2 grade Celsius — calea de urmat pentru Conferința de la Bali privind schimbările climatice și după aceasta (COP 13 și COP/MOP 3)⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât în RE4 al CISC se afirmă că ritmul accelerat al schimbărilor climatice este cauzat de activitatea umană și are deja efecte globale grave;
- B. întrucât Planul de acțiune de la Bali aprobă constatările RE4 al CISC, conform cărora încălzirea globală este fără echivoc, iar orice întârziere în reducerea emisiilor restrânge în mod semnificativ posibilitățile de a ajunge la niveluri de stabilizare mai reduse și mărește riscul unor efecte mai grave ale schimbărilor climatice;
- C. întrucât multe zone din lume au fost deja afectate de efectele unei creșteri a temperaturilor medii la nivel global și întrucât cele mai noi dovezi științifice arată că obiectivul pe termen lung convenit de UE de a limita încălzirea la +2°C față de nivelul preindustrial ar putea fi insuficient pentru evitarea efectelor negative semnificative ale schimbărilor climatice;
- D. întrucât schimbările climatice reprezintă o problemă pe termen lung, iar măsurile pe termen scurt nu vor fi suficiente pentru a influența în mod pozitiv clima; întrucât este deosebit de important, pentru sistemul climatic, să se asigure că emisiile la nivel mondial vor culmina în următorii 10-15 ani;
- E. întrucât țările industrializate au o responsabilitate majoră pentru acumularea emisiilor de gaze cu efect de seră în atmosferă; întrucât țările și populațiile cele mai sărace vor avea de suferit în cea mai mare măsură din cauza unei clime mai instabile;
- F. întrucât un acord internațional de amploare privind obiectivele pe termen lung de reducere a emisiilor este absolut esențial pentru garantarea siguranței investițiilor în tehnologiile cu emisii reduse de gaze cu efect de seră, în eficiența energetică și exploatarea forestieră durabilă, precum și pentru evitarea investițiilor în infrastructuri energetice care sunt incompatibile cu obiectivele privind emisiile;
1. salută decizia adoptată de către părțile la Conferința de la Bali, de a iniția, în cadrul UNFCCC, un proces formal de negociere a unui acord internațional privind clima pentru perioada de după 2012, în vederea ajungerii la un acord și a adoptării unei decizii cu ocazia celei de-a cincisprezecea Conferințe a părților, care va avea loc în 2009 la Copenhaga;
 2. salută faptul că Planul de acțiune de la Bali include un calendar precis, stabilește anul 2009 ca dată limită pentru încheierea acordului și indică aspectele-cheie care vor fi abordate pe durata negocierilor; consideră, astfel, că planul oferă o bază solidă pentru procesul de negociere;
 3. reiterează faptul că un astfel de acord ar trebui să pornească de la principii și mecanisme de bază ale UNFCCC și ale Protocolului de la Kyoto, ținând seama de responsabilități comune, dar diferențiate, și ar trebui să se bazeze pe elementele identificate la punctul 2 din rezoluția sa din 15 noiembrie 2007, menționată anterior;
 4. consideră că renunțarea la diferențierea rigidă între țările din anexa I și țările care nu sunt enumerate în anexa I reprezintă una dintre cele mai importante realizări ale Planului de acțiune de la Bali;
 5. subliniază rolul constructiv și esențial jucat de UE la Conferința de la Bali, care a facilitat în mare măsură progresul negocierilor; sprijină continuarea unui astfel de rol activ în cadrul viitoarelor negocieri și insistă că Parlamentul trebuie să se implice foarte activ în aceste negocieri;
 6. salută faptul că părțile au recunoscut că RE4 al CISC reprezintă, în prezent, analiza cea mai cuprinzătoare și pertinentă a schimbărilor climatice, deoarece oferă o perspectivă științifică, tehnică și socioeconomică integrată asupra aspectelor importante, încurajând în același timp utilizarea acestor informații pentru elaborarea unor politici naționale privind schimbările climatice;

(¹) Texte adoptate, P6_TA(2007)0537.

Joi, 31 ianuarie 2008

7. regretă că, în cadrul Planului de acțiune de la Bali, nu a fost posibil să se facă trimeri explicite la date științifice în ceea ce privește reducerile necesare ale gazelor cu efect de seră; salută totuși faptul că părțile la Protocolul de la Kyoto au recunoscut că este necesar ca grupul de țări industrializate să înregistreze până în 2020 reduceri între 25-40 % față de 1990;
8. reamintește faptul că țările industrializate, inclusiv cele care nu au ratificat încă Protocolul de la Kyoto, trebuie să își asume o poziție de lider în abordarea schimbărilor climatice la nivel mondial și să-și ia angajamentul de a-și reduce emisiile cu cel puțin 30 % până în 2020 și cu 60-80 % până în 2050, în comparație cu 1990;
9. salută modul constructiv în care negocierile au fost abordate de majoritatea țărilor în curs de dezvoltare și angajamentul acestora de a iniția acțiuni de atenuare adecvate, la nivel național, în contextul dezvoltării durabile, care să fie sprijinite și facilitate de tehnologie, finanțări și consolidarea capacităților și care să poată fi cuantificate, comunicate și verificate;
10. subliniază că dezvoltarea economică durabilă reprezintă un drept al tuturor țărilor în curs de dezvoltare; subliniază că Uniunea Europeană și alte țări industrializate trebuie să ofere asistență țărilor în curs de dezvoltare în ceea ce privește dezvoltarea unor tehnologii durabile;
11. reamintește că eforturile globale nu pot fi caracterizate prin credibilitate și eficacitate în absența unor angajamente mai profunde, cuantificabile, comunicabile și verificabile, care să fie asumate de către toate părțile implicate;
12. consideră că găsirea unei soluții echitabile este fundamentală pentru reușita politicii internaționale privind clima;
13. consideră că un aspect inovator, în comparație cu Protocolul de la Kyoto, îl reprezintă faptul că situația diferită a țărilor în curs de dezvoltare ar trebui să se reflecte în angajamentele asumate, iar țările emergente ar trebui să accepte limitarea emisiilor lor în funcție de stadiul de dezvoltare atins, de structura sectorială a economiilor lor, de potențialul de reducere a emisiilor și de capacitățile lor tehnice și financiare;
14. consideră că există posibilitatea de a inova, față de actualele mecanisme ale Protocolului de la Kyoto, în ceea ce privește formele de angajament și obiectivele stabilite pentru țările în curs de dezvoltare și pentru țările emergente, astfel încât aceste angajamente să corespundă nevoilor și capacităților fiecărei țări, cu condiția ca acestea să fie cuantificabile, comunicabile și verificabile;
15. salută decizia de a iniția un program de lucru asupra unor aspecte metodologice legate de o serie de abordări politice și de măsuri pozitive de încurajare care vizează reducerea emisiilor cauzate de despăduriri și de degradarea pădurilor în țările în curs de dezvoltare, ținând cont, în mod echilibrat, de numeroasele funcții și avantaje ale pădurilor pentru biodiversitate, funcționarea ecosistemelor și asigurarea mijloacelor de existență pe plan local; salută, de asemenea, faptul că părțile au fost încurajate să sprijine consolidarea capacităților, să ofere asistență tehnică și să depună eforturi, inclusiv prin proiecte-pilot, pentru a face față factorilor care provoacă despăduririle și pentru a răspunde necesității de a sprijini o utilizare durabilă a resurselor naturale;
16. salută decizia privind administrarea Fondului pentru adaptare, în care se garantează că fondul va deveni operațional într-un stadiu precoce al primei perioade de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto;
17. salută decizia de a iniția un program strategic pentru a majora nivelul investițiilor în dezvoltarea, transferul și desfășurarea unor tehnologii de atenuare și de adaptare către țările în curs de dezvoltare, precum și sarcina atribuită Grupului de experți privind transferul de tehnologie de a evalua insuficiențele și barierele legate de utilizarea resurselor financiare și de accesul la acestea;
18. consideră că ar trebui acordată o prioritate deosebită cercetării, dezvoltării și demonstrării unor tehnologii mai eficiente și mai puțin costisitoare în domeniul energiei; solicită ca guvernele, industria, comunitatea de cercetare și societatea civilă să colaboreze îndeaproape;

Joi, 31 ianuarie 2008

19. consideră că viitoarea Conferință/Reuniune a părților, care va avea loc la Poznan, ar trebui să vizeze țările în curs de dezvoltare și, prin urmare, insistă să se depună eforturi considerabile pentru a realiza veritabile progrese în ceea ce privește stimulentele, inclusiv instrumentele pieței, care vizează evitarea despăduririlor și care încurajează exploatarea forestieră durabilă, finanțarea adaptării și îmbunătățirea transferului și a desfășurării unor tehnologii ecologice în țările în curs de dezvoltare;
20. solicită dezvoltarea unor instrumente financiare importante și previzibile, în cadrul politicilor UE, care să ajute țările în curs de dezvoltare să se adapteze la efectele schimbărilor climatice și să reducă emisiile de gaze cu efect de seră, precum și despădurirea și degradarea pădurilor, reamintește că este necesară o monitorizare critică mai strictă a impactului real pe care îl au instrumentele financiare actuale și viitoare din domeniul climei asupra țărilor în curs de dezvoltare; consideră că Mecanismul pentru Dezvoltarea Curată (MDC) ar trebui să fie reformat, astfel încât să producă cele mai bune rezultate în perioada de angajament 2008-2012;
21. subliniază că o „ecologizare” a politicii UE de ajutor pentru dezvoltare este necesară și urgentă și ar trebui să fie pusă în aplicare fără a intra în contradicție cu politicile UE privind mediul și schimbările climatice; regretă progresele foarte lente înregistrate în acest domeniu și invită organele de conducere la nivelul UE să pună atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea pe lista priorităților-cheie în cadrul politicilor de cooperare pentru dezvoltare;
22. subliniază că, pentru a menține credibilitatea Planului de acțiune de la Bali, țările industrializate trebuie să încheie de urgență parteneriate în domeniul climei cu economii emergente de importanță majoră, cum ar fi China și India, pentru a promova o strânsă cooperare în ceea ce privește reforma politicii energetice, consolidarea capacităților, sprijinirea investițiilor în eficiența energetică și tehnologia de promovare a emisiilor reduse de carbon;
23. regretă că nu a fost posibil să se includă o trimitere clară la necesitatea de a conveni asupra unor reduceri de emisii cu caracter obligatoriu în transportul aerian și maritim; observă că mandatul de la Bali nu exclude măsuri cu caracter obligatoriu pentru transportul aerian și maritim; solicită din nou ca emisiile provenite din transportul aerian și maritim să fie incluse în angajamentele internaționale privind reducerea gazelor cu efect de seră pentru perioada de după 2012, sub egida UNFCCC, dat fiind faptul că Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI) și Organizația Maritimă Internațională (OMI) s-au dovedit a fi ineficiente în rezolvarea acestui aspect;
24. subliniază cât este de important ca toate sectoarele majore ale comerțului internațional să fie implicate în toate angajamentele și indicatorii mondiali, pentru a se garanta realizarea obiectivului mondial privind schimbările climatice și evitarea denaturării concurenței la nivel mondial;
25. solicită o revizuire urgentă a politicii UE în materie de biocarburanți, insistându-se în special asupra durabilității fiecărui biocarburant pe durata ciclului său de viață, în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră; subliniază că, la elaborarea și punerea în practică a strategiilor care sprijină biocarburanții ca opțiune energetică, ar trebui să se țină pe deplin cont de toate inconvenientele asociate în domeniul ecologic, social și economic; prin urmare, invită Comisia să propună norme solide și criterii clare pentru producerea de biocarburanți;
26. subliniază că Parlamentul așteaptă cu interes raportul Comisiei și al Înalțului Reprezentant pentru Politica Externă și de Securitate Comună privind consecințele schimbărilor climatice pentru securitatea internațională, solicitat prin concluziile Președinției Consiliului European de la Bruxelles din 21 — 22 iunie 2007; subliniază că trebuie acordată o atenție deosebită unor domenii-cheie, cum ar fi atenuarea, adaptarea și integrarea schimbărilor climatice în toate politicile, deoarece schimbările climatice ar putea reprezenta un factor major de destabilizare a celor mai sărace țări;
27. conștientizând importanța majoră a provocării pentru viitoarele negocieri, insistă ca politica privind clima să devină o prioritate centrală și un element-cheie în toate relațiile externe ale UE cu țări terțe, convenții regionale și organizații economice; invită, în plus, cele patru președinții din 2008 și 2009 (Slovenia, Franța, Republica Cehă și Suedia) să informeze Parlamentul cu privire la obiectivele lor în domeniul politicii privind clima și să transmită, împreună cu Comisia, rapoarte periodice asupra progreselor înregistrate în cursul negocierilor;

Joi, 31 ianuarie 2008

28. îndeamnă Comisia să analizeze, atâta timp cât nu există condiții de egalitate, posibilitățile de sporire a oportunităților industriei prin dezvoltarea unei industrii inovatoare și „care respectă clima”; solicită, prin urmare, ca OMC să ia în considerare introducerea de măsuri temporare care să favorizeze fabricarea și exportul de produse care respectă clima, precum și tehnologiile inovatoare;
29. solicită tuturor comisiilor și delegațiilor sale corespunzătoare, permanente și temporare, să colaboreze îndeaproape în domeniul schimbărilor climatice, astfel încât să garanteze o abordare coerentă și coordonată a tuturor politicilor și anume politica de mediu, industrială, energetică și de transport, agricultura, cercetarea și dezvoltarea și, în special, politica comercială și de investiții, precum și alte inițiative în ceea ce privește obiectivele în domeniul schimbărilor climatice; solicită ca problemele legate de schimbările climatice să fie abordate în mod regulat la nivelul delegațiilor interparlamentare și în contextul Dialogului legislativ transatlantic;
30. recunoaște că credibilitatea negocierilor UE depinde de reușita eforturilor Europei de a reduce emisiile pe plan intern și de dezvoltarea și transferul de tehnologii cu emisii reduse de carbon către alte țări; solicită, prin urmare, adoptarea de politici și măsuri la toate nivelurile — local, național și european — care să garanteze atingerea de către UE a unor reduceri interne ale emisiilor de gaze cu efect de seră de cel puțin 30 % față de nivelul din 1990 până în 2020, cu condiția ca alte țări industrializate să se angajeze să obțină reduceri similare ale emisiilor de gaze cu efect de seră și ca țările în curs de dezvoltare mai avansate din punct de vedere economic să depună o contribuție proporțională cu responsabilitățile și capacitățile lor respective; recunoaște obligația acceptată de UE — indiferent de încheierea unui acord mondial pentru perioada de după 2012 — de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră cu cel puțin 20 % față de nivelul lor din 1990 până în 2020; solicită adoptarea de politici și măsuri care să sprijine cheltuirea mai multor fonduri atât la nivel național, cât și la nivelul UE, pentru cercetare și dezvoltare și inovații legate de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră;
31. invită UE să își folosească puterea și influența, în calitatea sa de actor important pe scena internațională și partener al țărilor în curs de dezvoltare, pentru a introduce obiective coerente în domeniul schimbărilor climatice la nivel internațional;
32. subliniază responsabilitatea istorică, în special a țărilor industrializate, în calitatea acestora de producători principali de emisii de gaze cu efect de seră și le invită, prin urmare, să-și intensifice angajamentul de a evita și limita scenariile unor catastrofe naturale și tulburări sociale care se pot produce în condițiile în care încălzirea globală nu este limitată;
33. ia notă de inițiativa administrației SUA de a convoca alte cinci reuniuni ale celor mai mari emitenți din lume; solicită Comisiei și statelor membre interesate să își condiționeze participarea de prezentarea unor propuneri concrete de către gazde privind obiectivul de reducere a emisiilor pe termen scurt, care să fie compatibile cu scopurile și obiectivele UNFCCC; solicită celor mai importanți emitenți mondiali să-și coordoneze eforturile cu cele ale UNFCCC;
34. constată că Conferința/Reuniunea Părților de la Poznan, menționată anterior, va avea loc simultan cu Consiliul European; invită Consiliul să reprogrameze Consiliul European pentru a le permite șefilor de stat și de guvern să participe la COP/MOP și să garanteze că COP/MOP se va bucura de atenția deplină a guvernelor;
35. își exprimă convingerea că pentru a atinge obiectivele de mai sus, va fi necesară implicarea mass-mediei, al cărei rol va fi vital în crearea conștientizării necesare a publicului larg în ceea ce privește schimbările climatice ce vor urma pe termen scurt și mediu;
36. consideră, în lumina celor discutate la Conferința de la Bali cu reprezentanți ai parlamentelor din întreaga lume, că Parlamentul poate și ar trebui să joace un rol important de coordonare a unui forum interparlamentar permanent privind schimbările climatice; invită, prin urmare, organele sale corespunzătoare să analizeze această posibilitate;
37. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și secretariatului UNFCCC, cu cerința ca aceasta să fie adusă la cunoștința tuturor părților contractante la UNFCCC care nu fac parte din UE și observatorilor asociați acesteia.